

givet Anledning til, som man maatte antage have fundet Sted efter de Udtalelser, der ere fremkomne her i Thinget fra den forhenværende Cultusminister; men man har hidtil ikke faaet nogen Oplysning i den Henseende. Derfor Thinget skulde vedtage dette Ændringsforslag, og den ærede Minister ved 3die Behandling kunde ophjse, at den Calculé, man er gaaet ud fra, er urigtig, vilde der jo Intet være i Veien for, i denne Henseende at bevirke en Ændring ved tredie Behandling.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det har vistnok ikke været mig ubekjendt, at ved mange Leiligheder Billetterne til Theatret ere revne saa tidligt bort, at det har været vanskeligt at erholde nogle, men om dette er Noget, som kan forebygges eller ikke, er en ganske anden Sag. Det er uden tvivl ikke fra Theaterdirecteuren, at Billetterne udsendes i Masse, og jeg tvivler ogsaa paa, at det er fra Theatrecasfereren, men der er jo, som den ærede Taler selv bemærkede, en Mængde Mennesker tidlig paa Færde, der søge at tilvende sig en stor Mængde Billetter, for igjen at falsholde dem til Andre, og dette er Noget, der vist meget vanskeligt kan forebygges. Man har brugt adskillige Forholdsregler, for at forebygge det, f. Ex., at der til Enkelte kun overlades et vist Antal Billetter, men deels er dette i sig selv vilkaarligt, og deels lader det sig jo let eludere, ved at der er flere, der slaae sig sammen og dele det Udbytte, de kunne faae ved at falsholde Billetterne til høiere Priser. Det, der snarest lod sig iværksætte med Hensyn til Priisforholdet, var, at man ved visse enkelte Leiligheder forlangte en høiere Priis, og først omsider, naar den Tid var omme, hvortil man kunde formode at affætte dem, folgte dem til lavere Priser, men dette er Noget, som i alt Fald maatte

overlades til Directeurens Skjøn, og han ønsker ikke at have en saadan Myndighed, men troer, at den kunde lede til Vanskeligheder og Forviklinger. Jeg troer ogsaa, at de Oplysninger, jeg har meddeelt, vise, at der ikke er noget stort Resultat at vente af en Forhøielse af Billetpriserne; thi jeg har oplyst, at der i det afsvigte Finantsaar kun har været 33 Forestillinger, hvor der har været fuldt eller næsten fuldt Huus, og hvor der altsaa kunde være Formodning om, at høiere Priser havde været at faae. Det Overskud, de høiere Priser kunde give, naar man forudsætter, at Billetterne kunde have været folgte 25 pCt. høiere, vilde dog kun være 4000 Rbd., og det er under den Forudsætning, at de ogsaa virkelig kunde have været folgte til disse høiere Priser. Det er jo vist nok, at, hvis Thinget vedtager en Lov, der bestemmer, hvorledes der skal forholdes i den omhandlede Henseende, og Regeringen functionerer den, saa maa Theaterdirecteuren rette sig derefter, men, om man ikke derved saaledes lammer Administrationen, at det vil have skadelige Følger, enten for Skuespillet som Underholdnings- og Dannelsesmiddel eller for Kassen, er Noget, som ogsaa maa betænkes. Naar man ansætter Theatrets Bruttoindtægt høiere, end den hidtil har været ansat, saa vil Betydningen af den Bevilling, man har givet Theaterdirecteuren til foruden den Sum af 51,120 Rbd., som maa anvendes til Udgifter af ubestemt Omfang, ogsaa at anvende hvad Theatrets Indtægter maatte komme til at udgjøre Mere end de i Loven opførte 146,000 Rbd., dog at 56,000 Rbd. ikke overstrides, derved næsten tilintetgøres. Substituerer man her istedetfor 146,000 Rbd. 150,000 Rbd., saa vil det Beløb, som kan benyttes til Udgifter af ubestemt Omfang, og som virkelig behøves dertil, forsvinde.